

Sjælens længsel.

Paa jorden vi vandre, i himlen vi lever;
thi her er vi kun i udlændigheds stand.
Vort hjerte ved troen i bønner sig hæver
hiftop til vort himmelske fædreland.
Vi venter paa hjemlov, snart faar vi
vel bud.

Vor sjæl er ufalig, til den er hos Gud,
Som blomsten fra skyggen mod solen sig vender
og måttes af lyset fra morgen til kveld,
saa lyfenes fader sit lys til os sender,
som drager og vender og kvæger vor
sjæl.
Dog længter den altid fra lerkarret ud
og bliver ufalig, til den er hos Gud.

Saamange herne med jordiske glæder
forfølger at stille den sjælens uro;
men dybest derinde det lønligen græder,
hvor glæden kan smues at fæste sin bo.
Ja, selv under purpur og kejserligt
skrud er sjælen ufalig, til den er hos Gud.

O verden, din rigdom, din magt og
din ære
formaar ei at stille vort dybeste savn!
Det evner kun han, som vor skyld vil
de bære
og fører os hjem til den himmelske
havn.
Først da, naar i himlen vi staar som
hans brud,
vor sjæl bliver rolig i glæden hos Gud.
N. Blakkau.

Bærer du frugt?

Efter J. Arndt.

Luk 13,8,9: Herre! Lad det
saa ogsaa dette aar, indtil
jeg faar gravet om det og
lagt gjødnings til om det da
vil bære frugt! Men hvis
ikke, da hug det siden om!

Gartneren komme: idag i sin have
og jøgger frugter. Naar han nu stiller
sig hen foran dit livs træ, og spørger
dine aar, spørger især veleshed de
aar: hvad svarer du da? hvad fæger

dette aar om dig? Finder han de for-
bønstede frugter? Han har vist megen
naade og misfandthed imod dig, han
har givet dig meget; og hvem meget
er givet, af ham vil han ogsaa kræve
meget. Har du anseet dette aar som
en forberedelsestid for evigheden? Har
den klare, evige himmel stedse staaet
for dig over den skjulte jord? Har
den aldrig været bedækket for dig med
taagerne af det verdslige sind? Har
du ingen tid forddi med tant og daar-
lighed, med lediggang og brædeslø-
shed, med sanselig veltrost og sorgsån-
gelige myndelser? Har, selv naar du
hvilede, gode og hellige tanker gjen-
nemtrængt din sjæl? — Paa leiligheder
til det gode, paa naademidler, paa
indre rørelser, paa venlige indbydel-
ser til saligheden har det ikke manglet
dig! hvorledes har du benyttet dem?
Er du gaaet fremad eller tilbage? El-
ler er du bleven staaende paa den
gamle lyndevei? — Mange legemlige
velgjerninger har Herren skjænknet dig:
har du takket ham derfor og nydt og
anvendt dem til hans ære og forherli-
gelse? — Mange lidelser og prøvelser
har han beskikket dig til dit aandelige
gavn: har du baaret dem med tro og
taalmodighed og hengivenhed i Gud,
saaledes, at du har havt velsignelse
deraf for din uddødelige sjæl? — Du er
bleven ældre: er du ogsaa bleven be-
dre, visere til salighed, frommere, hel-
ligere, saligere? Er du en sand kristen,
et omvendt og troende Guds barn?
og dersom du skulde dø idag, var du
da vis paa, at du vilde dø salig og
komme i himmelen til den herre Kris-
tus? Hvor er frugten af den tro him-
melgartners utrættelige arbejde paa
din sjæl? — Af — sig til Herren med
Augustin: „Hvad jeg har levet, det
bedælte du, hvad jeg endnu skal leve,
det regjere du!“ Ved til din himmel-
ske opperesteprest, at han ogsaa for dig
vil sige til Faderen: „Lad træet sara
endnu dette aar, indtil jeg faar gravet
om det og gjødet det: maaske det da
vil bære frugt; men hvis ikke, da kan

du hugge det om. Maaske er det
kommende aar det sidste; glem derfor
ikke, at du skal fare herfra. Døden
finder os alle aar; vi staar med til-
bundne dine omkring den, og den gri-
ber snart efter denne, snart efter hin.
En dag bliver den sidste i vort liv, li-
gesom den nærværende er den sidste i
det hentrundne aar. — Gud træder dig
indde især idag, og byder dig endnu
engang sin haand. O, jeg besværges
dig ved alt, hvad helligt er: stød ikke
din Guds haand fra dig!

Farvel du gode gamle aar!

Med tak vi afsked tager.

Nu være glemt hvert hjerteskaar

i dine mange dage!

Hidtil jo Herren hjulpet har;

hvad godt vi fik, kun naade var,
thi vi det ei fortjente.

Vår du, o Jesu Krist, vor træst,
mens vi paa jorden vandre!

Du har os med dit blod forløst,
thi lad os med hverandre
som dyrefjætte her fremgaa,
til vi, de store med de smaa,
tilsidst hos dig maa samles.

Da kommer ret et glædens aar,
hvor graad ei mer skal være;
en jul, som aldrig ende faar,
da holdes Kristi til ære.

Da skal vi se ham som han er:
O dette haab os kvæger her
i hvert et aar, vi leve!

Den lykkeligste dag, vi har haft.

Efter J. Fench.

„Og dog har vi alle som en haft en
dag, som diebliffelig skulde rive os
ihu som den lykkeligste, vi har levet.

Den dag er daabsdagen; thi paa
den fik vi til arv og eiendom af den
naade, vi behøver i tid og evighed.

Alt aandeligt arbejde siden tilhænger
kun at bevare og drage gavn af, hvad
der da blev os skjænknet.

Og dersom vi omfjeder naar frem
til saligheden for Guds ansigt, er den-
ne salighed intet andet end den fuldt

bevidste tilegnelse og den fuldt erfa-
rede velsignelse af den naade, som har
været vor siden daabens dag.

Vi faar aldrig mere, end vi fik i
daaben; vi faar kun fuldt ud erfare,
hvilken salighedens rigdom der inde-
holdes i „den herres Jesu Kristi naa-
de og Faderens Kjærlighed og den
Helligaands samfund,“ som i daaben
blev os tildel.

.....Daabsdagen——ja, hvor man-
ge af os vender stadig tilbage til den?

Hvor mange kna sige, at de al-
drig trættes af at takke for dens naa-
de?

Mon ikke de fleste af os saa temme-
lig har glemt den og det endog i an-
segtelsens bitre stund, naar det ret
gjælder for os at saa noget fast at gri-
be i for at forvise os om, at Gud
dog sandelig har handlet i naade og
saa med os?

Hvoraf kan dog dette komme, at de,
som vil leve af Guds naade, saa ofte
agter det saare ringe, at der har væ-
ret en dag i deres liv, da den Gud,
som er trofast og ikke glemmer sine
løfter, gav dem sin naades hjælp og
gjorde dem til arvinger til det evige
liv?

Det kommer deraf, at det i daaben
mere end nogenstunde ellers indelig
sees, at irellens gjerning ganske og al-
deles er Guds frie naadegave, som vi
faar uden nogenformig værdighed
eller fortjeneste, uden, at der bliver
spørgsmaal om andet fra vor side,
end kun, om vi lader Gud udføre sin
gjerning i os uden at hindre ham
deri.

Daabsdagen.

En gammel mand havde i sit liv
erfaret megen lykke og fortalte en-
gang i et selskab om nogle af sine op-
levelser.

Han blev spurgt, hvilken dag han
ansaa for den lykkeligste i sit liv.

„Ja,“ svarede han, „næst den, som
ogsaa var den lykkeligste for eder,
nemlig da daabsdagen.“

Daabens betydning for den frafaldne.

C. D. Rosenius fortæller:

Der var en rig mand, der, saasnart et af hans børn kom til verden, straks gjorde et særskilt testamente til barnet, ved hvilket en del af hans umaadelige eiendom blev tilfikkret barnet.

Testamentet, der efter lovens krav var tinglåst, blev nu i nogle vidners overvågning med stor høitidelighed lagt i barnets hænder, og siden blev det omhyggeligt bevaret som barnets retmæssige eiendom. Manden havde to sønner, der altsaa begge fra sin tidligste barndom havde store rigdomme.

Men hvad hændte? Jo, der blev krig i landet: forældrene døde, og de to børn blev af fienden røvede og bortført i landet til et fremmed land, hvor de snart løb om i fattigdom og elendighed, pjaltede, smudsige og hungrige. Deres fædrenes og fædrenes, deres testamente og eiendomme var vel ikke taget af fienden, men i god forvaring i hjemmet; dog, de stakkels børn vidste intet om denne deres rigdom, da de var bortførte i deres spæde barndom; de nød altsaa intet godt deraf.

Men nu begyndte deres formyndere i hjemmet at kundgøre, at disse børn, der nu vankede om i fattigdom og nød, i sit fædreland havde store rigdomme; vilde de kun komme tilbage, skulde de blive rige. Ja, der blev ogsaa skrevet særskilte breve til dem, hvori bekræftede affskrifter af deres testamenter tilsendtes dem.

Länge troede ikke børnene dette. De mente, at man kun vilde lokke dem fra deres omstreifende liv, der aflykkelig vare ikke alene blevet dem taalelig, men endog kjært; thi de stakkels børn kjendte jo intet bedre liv. Erindringen om deres første lykkelige barndomshjem var forsvunden. Det var en ynk at se dem i deres pjalter og smuds, især naar man vidste, hvoreledes deres sager egentlig stod.

Efter at der gang paa gang var sendt bud efter dem, og efter at de havde lidt megen hunger og nød, lod de sig endelig overtale til at vende tilbage til sit fædreland. Og se, de fandt alt saaledes, som det var dem kundgjort. Testamenterne var i orden, og som følge deraf havde de huse og gaarde, tjenere og bohaver; de var rige og havde overflod.

Se, dette var nu et billede; men den

sag, vi dermed vil have betegnet, er intet billede, men fuld virkelighed. Om et menneske, i lighed med den forlorne søn, har forladt faderhuset og rejst til det fremmede land, saa er ikke dermed daaben, naaden og arven tilintetgjort; den, der vender tilbage, faar en fuld forladelse, og bliver paa ny den himmelske faders barn og arving til alle hans forjættelser.

Barnebaab.

En liden gut i en kristelig familie i Kina var ikke bleven døbt, fordi forældrene ikke forstod daabens betydning.

Han bad ofte om at blive døbt i lighed med andre barn.

En dag, som han paa ny bad sin fader herom, svarede denne:

„Nei, du kan først blive døbt, naar du bliver ældre og forstaar dig paa, hvad der sker med dig i daaben. Om du nu bliver døbt, kan du let falde bort fra Gud igjen.“

Gutten spurgte da sin fader: „Fader aldrig de voksne bort fra Gud da far?“

„Jo, desværre,“ svarede denne.

„Hvem er det, som bevarer de voksne fra at falde i synd?“ spurgte gutten videre.

„Gud bevarer dem ved sin Haand.“

Gutten blev nu glad og spurgte:

„Kan saa ikke Gud bevare ogsaa mig i daabens pagt, saa jeg forbliver hos ham?“ Jeg er kun en liden gut og derfor lettere at bære end en voksen.“

„Jo,“ svarede hans far der med taarer i øinene. Tvilen svandt; han bragte sin søn til daaben og har aldrig siden angret dette.

Jesús siger selv: „Lader de smaa børn komme til mig og forhindre dem ikke; thi Guds rige hører saadanne til.“ (Mark. 10, 14).

Minde fra konfirmationsdagen.

Pastor Emil Frommel i Berlin fortæller følgende:

For kort tid siden laa en gammel gudstryktig kone paa sit dødsleie.

Hun lod presten hente og bad om at blive meddelt nadveren. I sin bibel og katekisme var hun vel kjendt og havde god rede paa salighedens vei, saa hun — lig kammerjungen — drog glad sin vei.

Da presten spurgte om hendes tidligere liv, fortalte hun følgende: Jeg

gik og læste for nu afdøde pastor Straus, og han konfirmerede mig. Vi var netop 50 konfirmanter. Paa konfirmationsdagen sluttede han sin tale og bøn med de ord: „Ik, kjære herre, her staar nu disse 50, det er mange dyre sjæle, o, lad alle disse 50 blive salige! Men dersom dette er formeget forlangt, o, saa lad dog halvdelen blive salige, — lad 25 af dem indgaa til din glæde! Men er endog dette formeget begjæret, o, saa lad dog 12 saa se livet hos dig! Ik Herre, Herre, er endog dette formeget, saa hør mig dog, lad 1 — ja lad en blive salig for din søns skyld! Amen.“

Denne bøn har jeg aldrig kunnet glemme; den gik mig lige til hjerte, og da jeg knælede ned ved alteret, raabte jeg til Gud og gav ham det løfte: „Jeg vil, ja jeg vil blive denne ene, Gud hjælpe mig dertil!“

Denne beslutning har jeg holdt fast ved gennem hele livet, i lyse som i mørke dage, og nu vil jeg haabe, at jeg saar blive tro indtil enden, saa jeg snart i himlen kan sige til min kjære, gamle prest: „Her er jeg, Gud hørte dog eders bøn, en er da ialfald bleven salig.“

Jesu daab — vor daab.

Biskop Henrich.

Heri ligger ogsaa sammenhængen mellem hans (Jesu) daab og vor daab.

Ved at døbes med Johannes's daab, daaben for dem, „som bekjendte sine synder“, bekjendte han sig skyldig til at sone al vor synd, for at vi ved at vorde delagtige i hans daab, kunde saa del i hans hellighed.

Ved sin daab lod han verdens synd lægge paa sig, for at syndsforladelsen siden gennem hans daab skulde kunne bringes alle slægter indtil verdens ende.

Ved sin daab blev han indviet til at være vor Kristus, paa det at vi ved vor daab kunde indvies til at være hans kristne.

Og da hans lidelse paa korset blev dybere, end nogen mennesketanke kan maale og noget menneskehjerte ane, — da Guds hellige, hans enbaarne søn, kjendte sig saa ganske i fortabte synderes fied, at han ikke mere kunde sige „Fader“, men kun „min Gud! min Gud!“ da var der intet mere tilbage „at fuldkomme af den retfærdighed,“

han i sin daabs stund paatog sig at erhverve os.

Derfor skjænker han os nu i vor daab sin retfærdighed og sit barnekaar hos Gud, saa at vi, skjönt „af naturen vredens børn“, gjenfödes til livet i Guds kjærlighed og faar den sønlige udkaarelsesaand, ved hvilken vi raaber: „Abba! Fader!“

Den gamle og den nye tro.

Den afdøde pastor Harms i Hermannsburg mødte engang paa en rejse i jernbanekupeen en rig mand, som havde erhvervet sig en formue ved fyrstifabrikation. Manden, som ikke kjendte Harms, fortalte paa en brautende maade om de millioner, som han havde vundet ved sin forretning. „Se bare paa mig,“ udbrød han, „jeg er nu en rig mand; jeg er bleven det ved min utrættelige flid, bare ved at udvikle de gaver, som ligger i mig. Forstaar De Dem paa fabrikation af fyrstikker, min herre?“

„Ikke meget. Jeg er prest,“ svarede Harms ligeegyldig.

„Ja, saa! En prest, hvor heldigt! I lang tid har jeg ønsket at saa tale med en prest, for at jeg kunde fremsætte for ham et vigtigt teologisk spørgsmaal. Tillader De? Nuomstunder siges der en hel del om den gamle og den nye tro. Jeg beder Dem at sige mig, hvad der forstaas ved den gamle og ved den nye tro.“

Harms var villig til at besvare dette spørgsmaal, men han bad om tilladelse til at gjøre det ved at drage en sammenligning. Det blev ham indrømmet, og Harms begyndte: „Se, min herre, her er en mand, hvem Gud har velsignet i sit jordiske kald. Han giver ham en god indtægt hvert aar, men tiltrods for dette bliver han beskedet og ydmyg og tænker ved sig selv: „Jeg har ikke fortjent dette. Hvoraf kommer det, at min Gud overser mig med slige velsignelser?“ Men Gud vedbliver at velsigne denne ydmyge mand, og omsider bliver han velstaaende og rig. Og dog bliver denne mand mindre i egne øine og mere ydmyg. Han udbrøder: „Jeg er ikke værd det ringeste af al den misgjærdighed og trofasthed, som Gud har vist mod mig.“ Se, min herre, det er den gamle tro.

„Men hvad den nye tro angaar, saa er den det e. Her er en anden mand, hvem Gud har velsignet med

rigdomme. Men det skorter ham paa at se, at dette har til hensigt at prøve hans ydmyghed og den taknemmelige Kjærlighed mod hans Herre. Istedetfor at blive mere og mere taknemmelig dag for dag, vokser han sig fjærrere i sin egen betragtning og glemmer saa ganske sin himmelske velgjører, at han omsider udraaber til alle sine kammerater: „Se paa mig! Dette er jeg.“ Se, min herre, det er den nye tro.“

Hvad daaben skjænter.

Dr. Wallther.

„Se heraf hvilket et stort gode der bliver tilbudt, overrakt og tilegnet hver den, som bliver døbt i den treenige Guds navn! Synderne bliver ham da aften, hans sjæl bliver renset, han bliver iført Kristus som et klædebånd, han bliver gjenfødt til et Guds naades barn, han bliver optagen i naadens og jalighedens rige, og alle himmelens parte bliver aabnet for ham, og alt dette ikke paa den betingelse, at han har været from og gjort gode gerninger, men alene for Kristi skyld, ikke af nogen fortjeneste, som mennesket har, men af pur og ren naade og barmhertighed.“

Et fromt daabsbidue.

Den gudfrygtige grevinde til Napoleonstein i Elsas, Agathe, havde båret den berømte Filip Jakob Spener til daaben, og hun vedblev at være en inderlig Kjærlighed til ham, havde ham ofte hos sig og besøgt ham megen velvilje. Hun formanede ham, underviste ham og hjalp ham paa mange maader ogsaa i det timelige. Hun glemte ham heller ikke paa sit dødsleie.

Grevinden havde allerede i otte dage ligget syg og maalkløs, og man skjænte nu, at døden nærmede sig; men hendes omgivelser forstod, at der var noget, som hun inderlig ønskede; men det var længe umulig at komme efter, hvad det var.

Endelig kom dog en til at tænke paa den unge Spener, der dengang kun var 13 aar, og nævnte hans navn for den døende. De forstod, at de nu havde truffet det rette. Der blev sendt bud efter Spener. Da han kom, greb den døende grevinde hans haand, trykkede den mellem begge sine hænder, jukkede uophørlig til

Gud, stræbte, men forgjæves, at tale med ham, og døde derpaa stille og rolig.

Man udtydede i begyndelsen, hvad hun havde gjort, som tegn paa, at hun ønskede ham snart efter sig, og Spener selv ventede med stor længsel sin død.

Han kom imidlertid til at leve længe; men hans fromme gudmoders bønner og formaninger var for altid et vern om ham mod djævelen, verden og synden.

En stor festdag.

En ung adelsmand ved navn Alexander anmerkede sin daabsdag i sin kalender og tilbragte den hvert aar for sig selv i stilhed og under bøn og taksigelse. Han regnede den for en af aarets fornemste fester og bad da jærlig til Gud om forladelse for al sin synd, siden han blev døbt, og anraabte den Helligaand om, at han i naade vilde bevare ham fra nye synder og overtrædelser.

Fra havet.

En, der nylig er bleven skibsfører, fortæller:

Under min sidste reise til Sydamerika saa vi en aften øst for Bermudasøerne med frisk vind og rebet topseil. Det var netop i „hundevagten“ — fra kl. 12 middag til kl. 4 om morgenen — da en matros og jeg opholdt os som vagthavende paa skibets fordæk. Blandt andet talte jeg om mit tidligere liv, og hvorledes jeg hjemme var bleven oplært til at frygte og elske Gud. Men han latterliggjorde det hele og paastod, at der ingen Gud var til, og at saadan tale om Gud var hjerneispind.

Klokken var 4; det ringede til vagtskifte, og Georg, det var matrosens navn, blev kaldt til pumperne. Han skulde først hente en pøs vand og slaa i pumpen. Men som han kastede pøsen i søen, tog den saaledes fat i vandet, at han ved skibets slingren og hurtige fart blev revet overbord. Straks løb over hele skibet: „En mand overbord!“ Saa hurtig som mulig blev skibet vendt, og imedens dette skeede, kunde vi høre Georg raabe om hjælp i sin rådsfulde stilling. En baad blev straks sat ud, men fyldtes næsten med det samme af vand. Natten var mørk og søen

gik høit. Vi roede, saa godt vi kunde, efter nødraabene. Endelig var vi ved stedet, hvor den ulykkelige kjæmpede med bølgerne. Da han var en god svømmer, lykkedes det ham at holde sig oppe, indtil vi fandt ham en fjerdingvei fra skibet. Efter en halv times forløb laa han i sin føie og nød en god forpleining.

Næste morgen sagde jeg til ham: „Nu, Georg, troede du igaar aften, at du vilde omkomme i bølgerne?“

„Ja, jeg gjorde,“ svarede han.

„Vær nu oprigtig, Georg, sig mig, hvad tænkte du saa paa?“

„Jeg bad til Gud!“

„Men du troede jo ikke, at der var nogen Gud til.“

Han svarede: „Naar en mand er falden overbord i den mørke nat og kun ser døden for øie, da tænker han anderledes, føler anderledes og taler anderledes, end naar han staar trygt paa dækket.“

Siden blev talen om Gud ikke hjerneispind for ham, saavidt man da kan skjønne. —

I medgangens dage kan Gud ofte meget vanskeligt saa et menneske i tale; men saa tager han af Kjærlighed den haarde nød til hjælp, og saa falder det store mod eller overmod, som er Gud en hindring. Naar da det oprigtige raab om frelse stiger op fra hjertets dyb paa nødens dag, da er han, der kan hjælpe, ogsaa villig dertil.

Klæderne skaber Manden

Naar du skal kjøde den nye klædning, du skal bruge i julen, saa husk paa, at vi har et stort udvalg af klæder til billig pris.

Ligeledes har vi alle slags herreartikler, som hører til en mands udstyr, saasom hatte, skjorter, snipper, sløfter, strømper, undertøi o. s. v.

Vi har ogsaa stræbberforretning i forbindelse med vort udvalg af færdigfærdede klæder, saa om du ønsker, kan vi give dig en klædning efter maalt paa vort eget værksted.

Enger & Jesdahl,

Greenberg blok, 1618 Hewitt ave.,
Everett, Wash.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
Fri Levering
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Pacific Herald,

et kristeligt ugeblad, udgivet af presterne i Pacific district af den norske Synode, koster kun

50 cents

for et helt aar.

Er du interesseret i vort samfunds arbejde i det store distrikt, som strækker sig fra søndre California og lige op til British Columbia, saa læs dette blad.

* * *

Den, som betaler for to aar i forskud vil faa som

Præmie-Bog

„Fodture i Palastina og Egypten“ af N. Tjernagel, saa længe oplaget varer. Vi har kun circa 500 eksemplarer. „First come, first served“.

Forfatteren har givet Herald saa mange eksemplarer af sin bog for at hjælpe bladet og dermed vor kirkes arbejde paa vestkysten. Var ikke bogen en gave til os, kunde vi naturligvis ikke gjøre dette meget liberale tilbud. Benyt dig af det til glæde og gavn for os og dig selv. Vi er forvissede om, at alle, som læser bogen, vil være forfatteren taknemmelig, som har skaffet dem en saa opbyggelig, lærerig og interessant reisefortælling fra de Hellige Land. En mere passende og bedre julegave end Pacific Herald for et aar og denne udmærkede bog kan du vanskelig hitte paa.

Bladet trykkes og expederes nu som før i Parkland, men forretningsstyreren bor nu i Stanwood, derfor er bladets adresse:

PACIFIC HEROLD,

Stanwood, Wash.

„Pacific Herald.“

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterkonferensen for Pacific distrikt af den norske synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor O. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning besørger af pastor G. W. Hjernagel.

Prese adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil nå a ham.

Bladet koster

for aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Et godt og i Gud velsignet nyttaar tilvænkes alle Herolds læsere i Jesu navn!

Det gamle aar er afsluttet, og vi staar ved begyndelsen af et nyt.

Vi bør da stanse et øieblik og forelægge os selv et par spørgsmaal: Har jeg takket Gud for al den miskundhed, han har velsignet os med, baade i det limelige og aandelige i det fundne aar? Og har jeg brugt hans rige oeffigelser, saa mit liv har baaret den rette frugt?

Herrrens miskundhed har været ny over os hver dag. Vi har meget at takke for.

Han har, som vi bekjender i den første artikel og beder i den fjerde bøn, rigelig forsyndt os baade i det limelige og aandelige. Derfor skylder vi ham tak, færlig for hver naadedag, han forundte os, for hver paamindelse til ikke at glemme at forarbejde vor saliggjødelse med frugt og baven, ikke glemme døden og derefter dommen.

Kristi frelsjergjerning har været malet os for die. Den Helligaand har kaldet, samlet, helliggjort og ved ord og sakramenter bevaret og opholdt os i troen.

Vi har meget at takke for, og vi burde med salmisten synge: „Min sjæl lov Herren, og glem ikke alle hans velsjæringer.“

Naar vi videre skal anstille en alvorlig selvprøvelse af vort liv, er det

først og fremst nødvendigt at betænke følgende:

Du er døbt i den hellige treenigheds navn. Betänk, kjære sjæl, den store naade, Gud har bevist dig i daabens hellige bad.

Daaben er gjenfødelsens bad (Tit. 3, 5), som sker ved den Helligaand. Derfor er hver den, som er født af vand og aand, født af Gud (Joh. 3, 5). Han er et Guds barn, en arving til den evige salighed (Rom. 8, 17).

I det gamle testamente indgik Gud ved omskjærelsen i pakt med sit folk (Mos. 17, 11). Paa samme maade bliver vi i den ny testamentlige tid ved daaben optagne i pakt med Gud. Thi daaben, siger den Helligaand, er traadt i omskjærelsens sted. (Kol. 2, 11, 12).

I daaben blev vi iførte Kristi retfærdighed. „Vi er begravne med Kristus ved daaben til døden, paa det at ligesom Kristus er opreist fra de døde for medelst faderens herlighed, saa skal ogsaa vi vandre i et nyt levnet.“

Af dette fremgaar det klart og tydeligt, kjære læser, at vi blev Guds børn i daaben. Vi lovede Gud, at vi vilde forsjage djævelen og alt hans væsen og alle hans gjerninger, samt at vi vilde tro paa Gud Fader, Søn og Helligaand.

Gud paa sin side lovede, at han vilde tilgive os alle vore synder, gjøre os til sine børn, til arvinger til det evige liv.

Han gav os den forjættelse: „Se jeg er med eder alle dage til verdens ende.“

Nu kan du svare paa det spørgsmaal, om du har levet, som du lovede og skulde.

Du er en himmelens arving. Har du levet som saadan?

Gud har trofast holdt sit løfte. Han har stadig været hos dig med sin naade og kraft i ord og sakramenter.

Han har ikke forladt dig. Guds ord har lydt for dig atter og atter. Har du med glæde og lyst hørt det og brugt det. I alterens sakramente har den Herre Kristus skjænket dig under brød og vin sit sande legeme og sande blod til pant paa syndernes forladelse. Har du ofte og flittig styrket din tro ved dette naademaaltid?

Maa du saa svare: „Jeg maa erkjende, at jeg ikke har levet, som jeg burde og skulde,“ da er der en ting, du først af alt bør komme til visshed om, som du nu staar færdig til at begynde

det nye aar, om det skal blive dig til velsignelse.

Du bør først af alt forvise dig om, om du har syndernes forladelse.

Hvad vil det hjælpe dig, om du i det nye aar lever pent og skikkelig, hvis du ikke har dine synders forladelse? Intet.

Derfor skal du ved aarets begyndelse, hvis det nu er dit alvor at ville leve et kristeligt liv i det kommende aar, ja, hele dit livstid, betænke, at du er døbt.

Lad Guds ord selv lærde dig, hvad dette betyder. Thi Jesus selv siger: „Sandelig, sandelig siger jeg dig: Uden at nogen bliver født af vand og aand, kan han ikke komme ind i Guds rige.“ Hermed siger han jo selv, at den, som er døbt, er skicket til at indgaa i Guds rige. Vi er født paa ny.

Men da gjælder det at leve i Kristus. Vi skal vandre i et nyt levnet.

Vort gamle menneske er dødt i daaben, derfor skal vi vandre i aanden.

Det gamle er forbigaent, ja, alt er blevet nyt! Vi er ved den aandelige fødsel blevne Guds børn, den Helligaands tempel.

Gud holder sit løfte. Er det dit alvor at holde dit?

Du kan ved Guds naade holde det. „Jeg formaar alt i Kristus, som gjør mig sterk.“ Hent din kraft fra ham ved flittig og ret brug af ordet og sakramenterne.

Men han siger: „Vaager og beder, at I ikke skal falde i frelstelse.“ Er du stadig paa vagt mod synden og mod det, som frister til synd? Beder du fremdeles til Gud og anraaber ham om hjælp og styrke, visdom og raad?

Begynd og forisæt det nye aar i Jesu navn. Begynd det i tro og bøn, i forvisning om, at „han, som har begyndt den gode gjerning hos eder, vil fuldføre den til Jesu Kristi dag.“

Syreren Naaman.

Naaman kom til profeten Elisa for at helbredes af ham for sin spedalskhed. Elisa sagde, at han skulde gaa til Jordans flod og to sig 7 gange, saa skulde han blive helbredet.

Naaman blev vred. Foragtede det hele. Hvorfor? Midlet var alt for simpelt. To sig i Jordans vand! „Er ikke flodene Albana og Parpar, Damaskus's floder, bedre end alle Israels vande? Kunde jeg ikke tvætte mig i dem og worde ren?“

I og for sig var Jordans vand

visjelig ikke noget bedre end Damaskus's floder. Men fordi Gud befalede, anordnede Jordans vand og lagde sin forjættelse til det, derfor var det, at Jordans vand skulde reise Naaman.

Da Naaman adlød profetens ord og toede sig 7 gange i Jordans flod, blev han helbredet, ikke fordi Jordans vand i og for sig kunde helbrede spedalskhed, men fordi Gud vilde paa denne maade helbrede ham.

Daaben er et gjenfødelsens bad, en renselse fra syndens spedalskhed, ikke fordi det vand, som bruges, i og for sig er bedre end andet vand, men fordi Guds ord er sammenføjet med vandet.

Hvor mange foragter ikke daaben, fordi den ser saa ringe ud.

Lig Naaman vredes man. „Se jeg tænkte: Han vil vist komme ud til mig og staa frem og paakalde Herrens, sin Guds, navn og bevæge sin haand hen over stedet og borttage spedalskheden,“ sagde han.

Naamans tjenere træder da frem og siger: „Min fader! Derjom profeten havde paalagt dig noget svært, vilde du da ikke have gjort det? Hvor meget mere da, naar han siger til dig: Tvæt dig, og du skal worde ren!“

Jesus siger: „Hvo, som tror og bliver døbt, skal blive salig.“

Menneskene forarges paa dette ord. Daaben kan ikke gjenføde, siger man; men Jesus siger: „Sandelig uden at nogen bliver født af vand og aand, kan han ikke komme ind i Guds rige.“

Daaben frelser os.

Idet vi skal begynde et nyt aar, kan vi ikke begynde det bedre, end i Jesu navn at minde hverandre om, at allerede som smaa børn tog Gud os i favn i den hellige daab, idet han rensede os ved vandbadet i ordet, og gjorde os til sine børn.

Derfor siger Guds ord, at „daaben nu frelser os.“ „Enhver kristen har hele sin livstid nok at lære og øve ved daaben,“ siger Luther; „thi han har stedse at arbejde paa, at han fast maa tro, hvad den tilsiger og bringer: Seier over djævelen og døden, syndernes forladelse, Guds naade, den hele Kristus og den Helligaand med hans gaver.“

Hvad mere behøver vi, kjære læser? I daaben har Kristus skjænket os alt, hvad han vandt for os paa forjet. I

daaben har vi faaet alt, vi behøver til evig salighed. Na, vi faar aldrig mere, end vi fik i daaben. Vi fik Kristus, og han er alt. „Derfor“, siger Luther, „skal enhver anse sin daab som et dagligt klædebon, hvori han stedse skal gaa, at han altid maa lade sig finde i troen og dens frugter, at han maa dæmpe det gamle menneske og vokse i det nye. Thi vil vi være kristne, saa maa vi drive paa den gjerning, som gjør os til kristne.“

Men falder nogen derfra, saa komme han atter tilbage! Thi ligesom Kristus, vor naadestol, ikke forlader os, heller ikke forbyder os at komme til sig, om vi end synker, saaledes bliver ogsaa al hans skat og gave hos os.

Ligesom vi nu engang i daaben har faaet syndernes forladelse, saaledes bliver den ogsaa hos os hver dag, saalange vi lever, det er, saalange vi har det gamle menneske paa halsen.

„Lader de smaa børn komme til mig og forhindre dem ikke! Thi Guds rige hører saadanne til.“

Saa hører nu og merker vel, hvor Gud selv daaben ärer, og hvad en kristen tror med skjel, trods hver som andet lærer: Gud vil og siger: der er vand, dog ikke vand alene, hans ord er hos, og aand, som kan til salighed os tjene; Gud selv er den os døber.

Vort die ser alet vand, og haanden, som det dser, men troen skjønner, kristen sand af Kristi blod forløser, at her er naadens røde flod, af Kristus-bloedet farvet, som paa den skade raader bod, vi har af Adam arvet, og synden selv vi gjorde.

Menighedsråd.

Det er nu den tid af aaret, da aarsmøder og menighedsråd afholdes rundt omkring i alle menigheder.

Det er vor erfaring desværre, at kun faa af menighedslemmerne er tilstede, naar de skal afholdes et menighedsråd. Dette er ikke, som det skulde være.

Det er ethvert stemmeberettiget menighedslems hellige pligt ikke at forjømme menighedsrådene uden nødvendighed.

Om pligten til at besøge menighedsrådene, har vi et ypperligt referat i „Kirketidende“ for 15de og 22de mai 1901 af dr. Walther. Vi vil tillade os at anbefale det til gjenlæsning.

I dette referat opstiller dr. Walther følgende grunde om pligten til at besøge menighedsrådene:

Det er ethvert stemmeberettiget menighedslems hellige pligt ikke at forjømme menighedsrådene uden nødvendighed, og det af følgende grunde:

1. Fordi der vilde beredes menighedsundergang, naar enhver vilde forjømme dem.

2. Fordi det er ubilligt at lade andre arbejde for sig, naar man selv har samme forpligtelse som de.

3. Fordi enhver kristen har faaet sine gaver af Gud til fælles nytte.

4. Fordi menigheden, naar den vil gjøre skridt til forbedring, i det mindste forjæktes deri ved forjømmelse af menighedsrådene fra enkelte medlemmers side.

5. Fordi det er imod samvittigheden uden den fornødne prøve at sige ja til alt, hvad andre afgjør.

6. Fordi ved hin mangel paa deltagelse menighedens frihed nødvendigvis maa sættes paa spil, og styrelsen komme i enkeltes hænder.

7. Vi har ingen ret til uden nødvendighed at afstaa en ret, som Gud har givet os.

8. Fordi vi hyppigt i Guds ord advares med al afsondring fra vore brødre. Hebr. 10, 24, 25. osv.

9. Fordi broderen forarges ved saadan tilbageholdenhed.

Vi vil til slutning sige som Walther, at da mange, som ellers beslutter sig paa et kristeligt liv, næsten aldrig besøge menighedsrådene, saa synes det aabenbart, at ikke ubillighed og foragt for den kirkelige orden er skyld i denne forjømmelse, men en vildfarende mening og mangel paa erkendelse af, hvad der gjør en saadan handlemaade dadelværdig og nyttig.

Døbt i den treeniges navn.

Biskop Laake.

Kristus har sagt: „Saa her og gjører alle folk til disciple,“ og ingen kan omstøde det.

„Døber dem i Faderens og Sønnens og den Helligaands navn, og lærer dem at holde alt det, jeg har be-

falet eder“; han raader over hele den hellige treenheds navn, over al Guds kraft og aabenbarelse i ord og gjerning.

At døbes ind i Faderens navn er at forenes med Jesu fader som hans barn.

At døbes ind Sønnens navn er at indtages i hans rige og faa del i hans gjenløsningsgjerning.

At døbes ind i den Helligaands navn er at faa den Helligaand i hjerter og blive hans bolig.

Vort arbejdsfelt.

Et godt nytår ønskes alle Herolds læsere ogsaa fra denne „kroket“.

Ungdomsforeningen i past. Stubbs kirke, Seattle, havde en vellykket julefest sidste fredag aften.

Dr. Martin Alpland, forhenværende redaktør af „Washington-Posten“, besøgte sin skolekammerat, pastor Hellesen, i julen.

Pastor N. Jverfen prædikede i Vor Frelses kirke, Tacoma, søndag den 24de ds. Samme dag holdtes gudstjeneste i Edison ved pastor Preus.

Juledagen bragte mange folk til kirkerne for at høre det glade budskab om Frelserens komme. Sid det kunde blive til en virkelighed i alles hjerter, som hørte det.

Mrs. Hilda Hansen og Mrs. Linka Preus har begge været paa julebesøg i Stanwood, den første hos N. P. Leque, den anden hos past. Tjernagel og Jens Hjort.

Mrs. Nettie Viland af Vor Frelses menighed, Tacoma, har ogsaa maattet gæste Fannie Paddock's hospital som patient. Hun ilap dog med at være der en uges tid.

Ungdomsforeningen i Vor Frelses menighed, Genesee, Idaho, havde arrangeret en meget hyggelig julefest i kirken juleaften. Offer til barnehjemmet i Parkland og Missionsmissionen optoges.

Nu begynder vi et nyt aar. Mange har det nu med at gøre gode forfætter. Det er aldeles overflødig for en, som skal fylde nyhedsstaplen, naar han har flinke korrespondenter.

Otto Fris, medlem af Vor Frelses menighed, Tacoma, og en af Herolds læsere har netop ligget alvorlig syg af lungebetændelse. Han kom saa vidt ud af sengen til jul. Glædelig jul!

Foredragsholderen, Ola Johan Særvold, agter i en nær fremtid at gæste vor kyst og levere sine foredrag over „Midnatsolens land.“ Hans foredrag illustreres ved omtrent 250 lysbilleder.

Lærerne ved vore menigheds-skoler er i disse dage samlede i Ballard. Ved fælles raadslagning og samtale vil de opmuntre og dygtiggjøre hverandre til vort gæstige kald. Et saadant møde er visstnok af stor vigtighed for vore lærere.

Under juletræfesten i Ballard holdt en ung mand en meget vakker tale over ordene „Åre være Gud i det bedste, fred paa jorden og i menneskene en velbehagelighed.“ Hans navn er N. O. Anderson og han er graduent fra Albert Lea Academy. Han gjorde den skole, han kommer fra, al ære!

I den nye kirke i Drillia var der julegudstjeneste søndag den 24de dec. Pastor Christensen prædikede over julebuds epistel og skildrede, hvorledes Gud taler til os gennem sønnen. Det er knapt et aar, siden menigheden blev stiftet, og man glædede sig meget over at kunne samles i den vakre kirke til julegudstjeneste. — Denne lille menighed har allerede indsendt et bidrag til vor indremission.

En norsk lutherisk menighed blev juledag efter gudstjenesten i Coeur d'Alene City, Idaho, organiseret ved past. Golden. Denne blev ogsaa kaldt til menighedens prest og sjælsfærger. Det blev bestemt, at gudstjenester skulde holdes anden hver søndag eftermiddag kl. 3.

Menigheden, som organiseredes, bestaar af 17 konfirmerede medlemmer.

Dobbelt bryllup. Dagsdag aften den 27de december stod der dobbelt bryllup i mr. & mrs. O. Sandness's hjem i Seattle. Det var sønnen Daniel, der blev viet til Myrtle May Lewis, og datteren Ida Olive, der blev viet til Chester Lewis Hudson. Brudepiger var Isaac Sandness og Loren Hudson og brudekæ-

ger Gertrude Sandness og Jennie Eide. Mrs. H. M. Stub spillede brudemarchen og past. Stub forrettede. Efterpaa indtoges en velsmagende brudlups-supper, og det blev sent før man brød op. De to unge brudepar modtog mange vakre gaver. Begge par tænker at bo i Seattle.

En mand, som i 30 aar har boet i Montana, var forleden i Ballard, hvor han besøgte menighedens barneskole. Senere skrev han til vor prest paa stedet: „Jeg har tænkt paa eders skole derude. Jeg haaber, at I vil være heldige i eders foretagende, thi der er intet, vi trænger højere, end jaadanne skoler, ikke alene for den lutheriske kirke, men ogsaa for staten. Vort skolevæsen har taget en fjerde retning, og der skal et ihærdigt arbejde til for at føre det tilbage i det rette spor. Her maa en forenet anstrængelse gjøres fra kirkefolkets side, af alle samfund. Hon. Blaines udtalelse kommer mig her i minde. Han sagde: „Our danger is that we will perish in our own prosperity.“ Jeg tror han sigtede til de moralske forhold.

Ungdomsföreningen i Zions menighed, Ballard, Wash., gav tirsdag den 19de dec. en udmerket koncert i Zions kirke. Denne forening er saa heldig, at den har i sin midte tre frøknere Thompson, som alle er meget dygtige, den ene i at give oplæsninger, den anden i at synge og den tredje i at spille piano. Foruden disse assisterede Mrs. Stub, prof. Giles og pastor Preus. Past. Christensen, stedets prest, holdt en meget anslaaende tale over emnet: „The Power of music.“ Hans tanker kunde godt taale at komme „paa prent.“ Vi liker at høre ogsaa om musik. Ungdomsföreningens formand, den dygtige unge dr. Christensen, som saar patienter lige oppe fra Stanwood, var ordfører og frembragte foreningens tak til de mange, som havde vist sin interesse for foreningens arbejde.

Juledagsaften havde søndagskolebørnene i Vor Frelsers kirke, Tacoma, sin juletræfest. Kirken var fuldt til trængsel. Programmet blev udført af børnene. Kl. 7:30 kom de i procession fra basementet og glædet forsamlingen med deklamationer og sang, indtil de med glædesraalende ansigter marcherede ned igjennem håndterne jule af julegode. Det er en stor

delse at høre de klare barnestemmer i juleangene, akkompagneret som de er af orkester og orgel. Og det er ikke frit for, at en taare trænger sig frem, naar minderne om ens egne lykkelige barndoms juleaftener saaledes våtles.

Til at forhøje børnenes glæde havde prof. Sperati, hustru og børn, fra Decorah, Iowa, sendt julehilsener, som frembragtes ved juletræet. Menigheden takkede ogsaa ved sin prest børnene for den deilige gave, de havde givet kirken i den flokke, som nu hænger i taarnet og kalder os sammen til hver søndag.

Det var en skjøn fest. De fjære lærere fortjener megen tak for sit arbejde med at saa den istand, som for sid i søndagskolen aaret igjennem. Herren vil saa vist, som hans ord er sandt, i sin tid lønne dem derfor.

Prof. Hong er kommen tilbage til Parkland fra Los Angeles og ser betydelig bedre ud. Han er dog endnu ikke fuldstændig rask. Paa korporationsmødet, P. L. Academy, som afholdtes den 13de ds. besluttede man derfor at lade prof. Hong saa rejse rundt i de forskellige prestekald ved Puget Sound og hvile, blive kjendt med folk, tale skolens sag og om mulig saa løfte om aarlige bidrag til skolen i Parkland.

Det kan synes underlig for mange, at vi ikke kan drive vor skole saaledes, at den „betaler sig financielt.“ Men dette er ikke saa underlig endda. Vi kunde gjøre det. Der er ikke spørgsmaal om andet. Men vi gjør det ikke, fordi det betyder, at vi maatte forlange meget mere i skolepenge af vore elever; men derved vide vi stånge mange af dem ude, og ofte maatte netop jaadanne, som vi allerhelst ønskede der, jaadanne, som ønsker at studere videre og træde ind i kirkens tjeneste. Hjælper vi skolen, for eks. med aarlige bidrag, saa hjælper vi altsaa unge mænd og kvinder til at komme under kristne læreres indflydelse, under Guds ords indflydelse. Ja, vi hjælper til at uddanne missionærer, som kan gaa ud og forkynde det glade budskab, som englens bragte til hyrderne paa Betlehems marker hin første julenat: „Eder er idag en Frelser født.“

Og ser vi nu paa skolens arbejde i dette lys — saaledes som kristne mennesker maa se paa det — da vil ikke spørgsmaalet længer blive: „betaler

det sig financielt,“ men det vil blive: „Gjør jeg, hvad jeg formaar for vor ungdom? „Gjør jeg, hvad jeg formaar for vor mission?“

Bekjendtgjørelser.

Kvindeföreningen i Syd Tacoma (Edison) møder tirsdag den 18de jan. hos Mrs. Berger.

Kvindeföreningen i Olalla holder sit aarlige møde onsdag den 3die jan. hos Mrs. D. Johnson.

Gudstjeneste holdes i Immanuel's menighed ved Kamiah, Idaho, søndag den 28de januar. Lördagskole den 27de.

Puget Sound freds møder, om Gud vil, fra 23de til 25de jan. 1906 i Zions kirke, Bellingham, Wash., pastor D. J. Ordals kald. Mødet begynder med altergangs-gudstjeneste den 23de, 2.30 eftermiddag.

Alle, som ventur at overvære mødet, melde sig til stedets prest.

Pacific Distrikts Præster

- Abberg, D. G. — Parkland, Wash.
 Blaklan J. Bor 175 Rockford Wn
 Borup, B. Eureka, Cal., cor. A & Pratt St
 Bjerke, A. O. Cor. 19th & Donovan Str.
 Bellingham, Wash.
 Christensen M. A. 125 State Street
 Ballard Wn
 Carlsson, P. N. M.
 693—26th Str., W. Oakland, Cal.
 Dale, J. D., Silvana, Wash.
 Eger, Olaf, 933 E. 27 St.
 Los Angeles, Cal.
 Foss L. C. 2930 Lombard Ave, Everett, Wn
 Grønberg D. 1663 Howard St.
 San Francisco, Cal.
 Hagoes, D. 425 East 10th Street,
 Phone: Scott 2095. Portland, Ore
 Hustveit, S. B., 916, 33d St.
 Oakland, Cal.
 Harstad, B., Parkland, Wash.
 Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
 Holden, O. M., W. 8, 3rd Ave.,
 Spokane, Wash.
 Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.
 Carlson W. A. Livermore, Cal.
 Kielsen, C. J. D. Haywards, Cal., Bor t
 Keste, Theo. B. 3005 Lombard Ave,
 Everett, Wash.
 Ordal, D. J. 1016 Gladstone
 Phone: Red 711 Bellingham, Wash
 Bedersen, N. Santa Barbara, Calif.
 Preus Ove J. H. 1701 So. J Str.
 Tel.: Blad 8512.
 Statedøst O. Parkland, Wash.
 Stub, H. A., 1619 Minor Ave. Seattle, Wn
 Sorenson, H. W. 417 29 St.
 Astoria, Ore.
 Stensrud, E. M. 3446 18th Str.
 San Francisco, Cal.
 Sternazel, S. M., Stanwood Wash
 White A. D. Silvertown, Oregon.
 Xavier M. P. — Parkland, Wash.

Tacoma.

Vor Frelsers evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. St., So. K. St. Sporbogn.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndagskole kl. 9:30 form.

Ove J. H. Preus, pastor.
 1701 So. J. St., Tel.: Blad 8542.

Seattle.

Immanuel's lutheriske kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Car.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. A. Stub, pastor
 1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Dr. Louis S. Schreuder

norsk Læge og Kirurg.
 Kontortid: 10—12 Form., 2—4 Eft. 7—8 Aften
 Kontor:
 219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
 SEATTLE, WASH.
 PHONES: MAIN 4498, - IND. 7285.

R E Anderson & Co

Real Estate, Mortgage, Loans,
 Fire Insurance, Rental Agents.
 117 11th Ave. TACOMA, WASH.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
 13TH AND PACIFIC AVE.
 OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
 SUNDAYS AND EVENINGS BY
 APPOINTMENT.

TEL. OFFICE JOHN 1716.
 RES. SUBURBAN 41.
 TACOMA, WASH

Student-Supplies

OF
 ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

Edv. Isaksen,

en norsk uhrmager
 i byen, 1102 Tacoma Ave.,
 samme butik som Lien's
 Pharmacy, et pent udvalg af
 ure for salg.

Fra kirken i Norge og Danmark.
(Sed D. E.)

Statsraad Chr. Knudsen er reist til Trondhjem for at deltage i raadslaguingerne om domkirkens restaurering.

Takkegudstjenesten den 7de december blev overalt en stemningsfuld høitidelighed, helt ud værdig dagens store betydning.

Kirkedørene aabnedes kl. 9; men længe før den tid var folk begyndt at møde frem, og kl. 10 var der neppe en eneste siddeplads at opdrive i nogen kirke i byens centrale strøg. Og, ja i de ydre bydele var kirkerne overfyldte.

I alle kirker var gudstjenesten præget af en egen høitidelig stemning, til trods for, at der ikke var foretaget noget særligt festligt arrangement.

Jædrelandsjungen og kongejungen blev sunget overalt under stor bevægelse.

I Trefoldighedskirken prædikede sogneprest Herman Lund på en ualmindelig gribeude måde. Han sammenlignede Norge med en Blaadeis, som var blevet traadt paa og hindret i væksten, men som nu pludselig isfød frem, fri fra alle stængsler.

I Vor Frelseres kirke, hvor byens høiere embedsmænd, universitetets professorer, regjeringen, stortingets medlemmer og kongen ogsaa var tilstede, foretalte stiftsprovst S. Jensen ved alteret og biskop Bang prædikede varmt og kraftigt over den anordnede tekst S. 118. „Hj Herren er dette gjort osv.“

Ogsaa i de øvrige stiftsteder prædikede biskopperne. Overalt i hele landet blev denne dag en høidsdag, som jent vil glemmes.

Ny prædikensamling af Gust. Jensen. „Fra Menighedsforamlingen,“ nye prædikener til kirkearets søndage og helligdage.

Denne nye prædikensamling (den ældre af 1898 har i flere aar været udsolgt) af vor høit agtede stiftsprovst vil nu til julen være færdigkommen for de mange i de 3 nordlige riger, der har lært at skatte ham som en af vor kirkes ypperste prædikanter. Samlingen, der paa 500 sider indeholder 100 prædikener, er allerede i de 3 sidste aar, har med rette

faaet signaturen: „Fra Menighedsforamlingen.“ Stiftsprovsten har sin åresplads midt i menigheden, prædiker ud af dens tro og bekyndelse og kalder paa menigheden til enhed og samling om Kristus og hans sag i en tro, virksom i fjærlighedens gjenning. Efter indhold enfoldige og dybe, i form store og ædle, vil disse nye prædikener, spaar vi, finde raske affatning. De er en god Guds gave til vore menigheder og vil sikkert virke kraftig med til at klarne hjertet for uødvendigheden og velsignelsen af menighedslivets udvikling hos os.

Profesorfagen, som det nu har været stille med i nogen tid, medens de sagkyndige har haft jagen til udtalelse, begynder i det uværende politiske dødsveir atter at bekyndes. De sagkyndiges erklæringer er indløbne, og dette har straks givet anledning til en diskussion om, hvem der vil blive professor. Paa dette alt for tidlige standpunkt er der allerede begyndt en smule pressefeide derom. Et blad hævder saaledes, at stipendiat Thlen skal have de bedste chancer. Dette har dienstlig ikke faldt i „Morgenbladets“ smag; idet bladet benægter rigtigheden af dette forkyndende, skriver det nemlig: „Det vilde vistnok komme sandheden nærmere, om man fortalte, at dr. Drding har fundet en anerkendelse af de sagkyndige teologer, som statsmagterne herhjemme hidtil har nægtet ham.“

Anjögere til denne profesorstilling er som bekendt: Th. universitetsstipendiat Thlen, universitetsstipendiat dr. Drding, pastor Olaf Moe, skoledirektör Carl Mas, amtskolebestyrer Thorleif Homme, dr. Benzon i Mpala, svensk pastor Göransson og dansk land. teol. Alfred Jørgensen.

Til at udvæle sig om disse ansjögeres videnskabelige kvalifikationer er opnævnt professor Henrik Scharling og lic. teol. Krarup i Kjöbenhavn, professorene Skand og Pjammenstall i Lund, prof. J. E. Berggren i Uppsala og prof. Rosenqvist i Helsingfors.

Flere af disse sagkyndige anbefaler dr. Drding som nummer en, medens mindretallet (prof. Scharling) anbefaler den svenske dr. Benzon. Stipendiat Thlen er ogsaa nævnt.

Sagen skal nu behandles af det teol. fakultet og det akademiske kollegium og sendes saa til regjeringen til endelig afgjögrelse.

„Broderkredsen paa havet“ har fra 25de—27de nov. i Nisör haft et overmaade stemningsfuldt og velsignet møde, som aabnedes med et stort bønne- og takkemøde lørdag aften i bedehuset, skriver „Nedens Amtstid.“

Søndag: Skriftemaal ved provsten og prædiken ved biskopen for aldeles overfyldt kirke. Saaet da som ved det varme og velsignede vidnemøde i kirken om eftermiddagen maatte mange gaa uden at slippe ind.

Mandag formiddag forhandlingsmøde om broderkredens indre anliggender udelukkende for medlemmer. Regnskab og aarsberetning, meddelelser fra hav og havn, forbindelsen med Danmark og Sverige, gjentagelse af medlemslisten osv.

Mandag eftermiddag holdtes en ganske ualmindelig vellykket fest i bedehuset.

Tiljæls.

En eiendom i Parkland, bestaaende af hus, barn, god brönd og to lotter, en halv mil fra Parkland, samt 8 acres land, alt indfencet. Alt dette sælges paa gode vilkaar og rimelige priser. Man henvende sig til A. A. Fangsrud eller Pacific Herald.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:
Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE. Wash.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS
DENTISTS
Crown and Bridge Work's Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA Wash

Lutherist Pilgrim-Hus
No. 8 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Paringshus for Emigranter, Barge Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrerne og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bi med Naad og Daad.
Holl. Løve kommer fra Bette n. Hæver med Bell Line Street car lige til Døren.

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Gashes and Doors.
1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE John 2041 - - - - - Tacoma Wash

har det største og bedste Oplag af
Varme-Ovne, Køge-Ovne, Staal "Ranges"
..... Tin- og Granit-Varer i Tacoma.
Det vil betale sig at se ind til os, naar De er i Byen

Fuller - Knatvold Co., Inc.
Corner 3th & Commerce St. - TACOMA, WA.

Parlandnyheder.

— Miss Demwick har gennem julen haft besøg af to af sine brødre.

— Parland menigheds aarsmøde holdes onsdag den 10de januar kl. 10.

— P. L. M. missionsforening vil afholde sit næste møde søndag aften den 14de januar. Program for mødet vil trykkes i næste nr.

— En datter af mr. Elder, som siden hun blev gift har boet udenfor fjeldene, stredes sidste torsdag til hvile paa Parland kirkegaard.

— Fra Parland deltog følgende i lærermødet i Ballard forrige uge: prof. Song, past. Naberger misjes Anna Demwick, Dagny Skattebøl og Amalie Hartstad.

— Af besøgende i Parland i de sidste dage kan nævnes: H. Howellson fra Wilmar, Minn., G. Tegland fra Genesee, Idaho, N. P. Leque fra Stanwood og lærer Lindebrække fra Harbanger.

— Prof. A. Naberger, før bestyrer af Glenwood Akademi i Minn., nu lærer ved højskolen i Seattle, var tilstede ved „the W. W.“ møde nysårs aften. Mødet holdtes i P. L. M. spisehal og var vel besøgt.

Menigheds skolen i Parland

har nu haft fritid til den 2den jan. Den har haft en nok saa god termin. Skolen har 3 lærere, og den sluttede til jul med 90 børn. I det store og hele taget har børnene opført sig godt, men det er jo altid saa, at en del af dem ikke er saa bra, som de burde være. Nær en lærer paamindes ofte om den sandhed, at ogsaa børnene er fornuftede i forstanden og uduelige til det gode, men tilbøjelige til alt ondt. I skolen viser det sig, hvilke børn det er, som har et kristeligt hjem og saar kristelig opdragelse. De børn, som ikke saar kristelig opdragelse hjemme, er fulde af og opfindomme til det, som ondt er.

Jo mere en, som har sine til at se med, blir bekendt med den offentlige skoles bøger, desto mer overbevist blir han om, hvor nødvendig det er at have kristelige menigheds skoler for menighedens børn. Allerede i „first reader“ er der i de bøger, som bruges heromkring, tydelige dragelser i

hedenst retning. Børnets sind drages bort fra Gud til andre ting. Da vi i menigheds skolen her bruger de samme slags bøger, som de offentlige skoler bruger paa disse kanter, saa kommer jo disse onde ting ind ogsaa i vor skole; men da er det den kristelige lærer kan og skal gjøre børnene opmærksomme paa, at det er ikke ret at gjøre alt det, som disse bøger siger, at vi skulde gjøre. Men i den offentlige skole kan jo læreren ikke gjøre dette. Selv om han havde den kristelige indsig, at han kunde fjelne mellem godt og ondt, og om han var villig til at rettede børnene i det aandelige, saa har han jo ikke tilladelse til at gjøre det, saa at, naar der forekommer noget, som er i modstand kristendom, saa maa han lade det gaa, som om alt var rigtigt.

De forældre, som benytter sig af en kristelig menigheds skole, har en saa stor støtte, at de selv ikke tilfulde fattet det. Hvilken hjælp de dog har i denne slags skole til at saa sine børn opdragne kristelig! Læreren i saadanne skoler skulde jo have den nødvendige kundskab, og de er under den forlystelse, at de skal vaage over børnenes aandelige vel. Det er bedrøveligt, at ikke endnu flere forældre benytter saadanne skoler, efter at de er oprettede. De forældre, som foretrækker kristne skoler for kristelige, kan nok have en stor naturlig kjærlighed til sine børn; men nogen stor kristelig kjærlighed til dem kan de dog ikke have; thi ellers vilde de ikke sende dem derhen, hvor de indsiget aandelig gift ligesaa vist og sikkert, som de indaander støvet i skolerummet. D. H. Naberger.

Barnehjemmet Parland.

Ved past. J. Bläckan fra menighedens barnehjemstaske 2.00, Mrs. James Murphy 5.00, past. Preuss, past. Holden, mr. John Blaauw, Mrs. A. Madson, Mrs. Malene Larsson, Mrs. Lemm, Mrs. D. Fosjen, Miss Clara Fosjen hver 1.00.

Ved synodens kasserer: Past. Dolven 4.71, past. Th. Johnsen, past. Rogulie, past. J. H. Lunde hver 5.00, past. J. H. Dahl 2.00, past. Solseth 14.00, mr. H. Herbrandsen, past. S. Verven, Mrs. S. H. Hartman hver 5.00.

Samlet af Mrs. D. M. Masve: J. J. Sandnes, Mrs. H. C. Howe, Ed. W. Williams, Mrs. M. D. Hymen, Mrs. L. D. Skone hver 50 c., Mrs. P. Gilbertson, Mrs. D. M. Masve, Mrs. Anton Ohern, Andrew Nelson, John

Brudvig hver 25 c., Mrs. C. R. Ekern, Mr. L. Brudvig, Miss N. Lunde hver hver 50 c., Dorothy — 10c, Mrs. D. M. Masve, Nellie og Ida Frostad, Mrs. Thompson hver 1.00, past. J. H. Dahl og hustru 2.00, Stanwood menigheds skole juletræfest 12.35, Mr. Thurlow Jacobson, Mrs. G. P. Truedson, N. N. Parland hver 5.00, past. A. D. White's kald — børnenes juletræfest 4.80, Mrs. Dr. Quevli 5.00, Mr. Hans Svrlien 12.00.

(Mere.)

Hjertelig tak Mrs. T. Larsen.

Korporationsmøde.

Parland Barnehjem Association holder, om Gud vil, sit aarlige møde i hjemmet tirsdag den 9de januar 1906 kl. 10 formiddag. Alle medlemmer og venner er venligt indbudte.

Chr. Losnes, sekretær.

Tilsalg.

Jeg er nødt til at sælge følgende tendomme i Parland, alt under et eller særskilt:

- 1. 3 lotter med godt 10 rumms huse c., nær akademiet og kirkeparken.
- 2. En tract paa ca. 2½ acres (24 otter.)
- 3. En do. 4 lotter.

D Skattebøl.

NORSKE HOFMANDSDRAABER

Naftadraaber, Slagvand, Riga Balsam etc., Hesselroth's Svenske Jernvin, Lion's Beef, Iron and Wine samt den fineste Lofoten Torskelevertran kan erholdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu og Nøiagtighed.

• • E. O. Erickson • •

Notary Public

Udfærdiger Skjeder Kontrakter osv.

Parland, - Wash.

H. N. Richmond Paper Co.

BUILDING PAPER OF ALL KINDS

1728-1730 Pacific Ave.,

TACOMA, WASH.

Printing

All kinds, large or small

Superior facilities for turning out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1613 A St. Tacoma Phone Main 432

Pacific Lutheran Academy

and

Business College

gjør ikke forbring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttig virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bekostningerne, naar det gjælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan hæste nytte. I de 11 aar skolen har varet, har den opset sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacifickysten til at sætte sig ind i, hvilke forholdene i den amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorefter den saa bedste maae skal kunne tilfredsstille disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder seks forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for nykommere.

Hvad det koster. Skolepaaen, kost, logis, og bøger for ni måneder beløber sig til omtrent \$150.00. Vinterterminen begynder den 4de December 1905. Skriv for katalog.

Adresse: H. J. Song, Parland, Wash.